

DECIZIE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursurile declarate de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe Unitatea Teritorială Autonomă Găgăuzia, Procuratura Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cerea de chemare în judecată a Procurorului Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia în interesele Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova împotriva Adunării Populare a Găgăuziei, Inspectoratului Fiscal de Stat pe Unitatea Teritorială Autonomă Găgăuzia, Societatea cu Răspundere Limitată „Inter-Tabac”, intervenient accesoriu Comitetul Executiv al Găgăuziei cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 24 noiembrie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procurorul Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia și Inspectoratul Fiscal de Stat pe Unitatea Teritorială Autonomă Găgăuzia și menținută hotărârea Judecătoriei Comrat din 06 iulie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă:

La 03 aprilie 2015, Procurorul UTA Găgăuzia, Caraivan Ruslan în interesele Ministerului Finanțelor al RM a depus cererea de chemare în judecată împotriva Adunării Populare a Găgăuziei, Inspectoratului Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia, SRL „Inter-Tabac”, intervenient accesoriu Comitetul Executiv al Găgăuziei cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 13 aprilie 2012, Adunarea Populară a Găgăuziei a emis hotărârea nr. 396 privind acordul la oferirea regimului preferențial de impozitare al SRL „Inter-Tabac”.

Menționează că în vederea executării hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012, la data de 08 iunie 2012 între Inspectoratul Fiscal de Stat pe Unitatea Teritorială Autonomă Găgăuzia și SRL „Inter-Tabac” a fost încheiat acordul nr. 01 cu privire la acordarea regimului prioritar de impozitare.

Susține că prin actele administrative sus enunțate Adunarea Populară a Găgăuziei și Inspectoratul Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia, conducându-se de prevederile art. 13 alin. (1) și alin. (8) din Legea UTA Găgăuziei cu privire la investiții și activitatea

investițională UTA Găgăuzia nr. 24 din 26 decembrie 2000, au scutit SRL „Inter-Tabac” de la plata impozitelor și taxelor locale, precum și de plăți de stat obligatorii - taxa pe valoarea adăugată (T.V.A.), accize și impozit pe venit de la persoane juridice (în urma activității de întreprinzător) pe un termen de 5 ani de la 13 aprilie 2012 până la 13 aprilie 2017.

Consideră că hotărârea Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012 și acordul nr. 01 din 08 iunie 2012 urmează a fi anulate deoarece sunt ilegale în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea competenței.

În contextul dat afirmă că concomitent cu hotărârea Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012, urma să fie emisă decizia cu privire la introducerea modificărilor corespunzătoare în bugetul central al UTA Găgăuziei pentru anul 2012.

Mai afirmă că emiterea actelor administrative sus menționate cu încălcarea prevederilor legale au avut efecte negative în privința bugetul central al UTA Găgăuziei.

Relevă că cererea prealabilă a Procurorului UTA Găgăuzia cu solicitarea de a anula hotărârea Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012 și acordul nr. 01 din 08 iunie 2012, au fost ignorate de către pârâți.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, art. 71 alin. (3), lit. a), lit. d), art. 166 alin. (4), art. 277, art. 278 CPC, art. 1, art. 2, art. 3, art. 5 lit. c), art. 6, art. 8, art. 11, art. art. 14-17, art. 19, art. 25 alin. (1) lit. b), art. 26 alin. (1) lit. a) și lit. b), art. 29 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 11 lit. c), lit. d), art. 12, art. 216, art. 217, art. 219, art. 220 alin. (1), art. 666 alin. (2) din Codul civil.

Solicită anularea hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012 privind acordul la oferirea regimului preferențial de impozitare al SRL „Inter-Tabac” și efectelor juridice din ziua adoptării acestuia, anularea acordului nr. 01 din 08 iunie 2012 privind acordarea regimului preferențial de impozitare SRL „Inter-Tabac” și efectelor juridice din ziua încheierii acestuia.

Prin hotărârea Judecătorei Comrat din 06 iulie 2016, acțiunea în partea anulării hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012 privind acordul la oferirea regimului preferențial de impozitare al SRL „Inter-Tabac” și efectelor juridice din ziua adoptării acestuia a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție, iar acțiunea în partea anulării acordului nr. 01 din 08 iunie 2012 privind acordarea regimului preferențial de impozitare SRL „Inter-Tabac” și efectelor juridice din ziua încheierii acestuia, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 24 noiembrie 2016, au fost respinse apelurile declarate de către Ministerul Finanțelor al RM, Procurorul UTA Găgăuzia și Inspectoratul Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia și menținută hotărârea Judecătorei Comrat din 06 iulie 2016.

La 10 ianuarie 2017, Inspectoratul Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare.

Cu referire la prevederile art. 3 alin. (2), alin. (3) și art. 7 din Codul fiscal, consideră că hotărârea Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012 și acordul nr. 01 din 08 iunie 2012 urmează a fi anulate deoarece sunt ilegale în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii și ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței.

Totodată, remarcă că în conformitate cu pct. 1 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea organelor Serviciului fiscal de stat, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1736 din 31 decembrie 2002 cu privire la reglementarea activității organelor Serviciului Fiscal de Stat, organele fiscale, având ca sarcină organizarea și efectuarea administrării fiscale, își exercită atribuțiile, obligațiile, drepturile, colaborează cu autoritățile publice și poartă răspundere pentru exercitarea neconformă a funcțiilor și drepturilor abilitate în temeiul, în limitele și în conformitate cu prevederile Codului fiscal, Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 și ale altor legi corespunzătoare.

În contextul dat afirmă că exercitarea de către organele fiscale a altor funcții decât cele prevăzute de legislația fiscală se califică ca depășirea împuternicirilor.

La fel, relevă că emiterea actelor administrative sus menționate, cu încălcarea prevederilor legale, au avut efecte negative în privința bugetul central al UTA Găgăuziei.

Remarcă că instanța de judecată neîntemeiat a considerat că acțiunea cu privire la anularea hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012 privind acordul la oferirea regimului preferențial de impozitare al SRL „Inter-Tabac” și a efectelor juridice din ziua adoptării acestuia, a fost depusă cu omiterea termenului prevăzut de Legea contenciosului administrativ, concluzionând că procurorul trebuia să înainteze cererea prealabilă în termen de 30 de zile din momentul publicării acesteia în Buletinul Oficial al Găgăuziei „Expres-Kanon” nr. 5 (118) la data de 27 aprilie 2012.

Or, dreptul Procurorului UTA Găgăuziei de a contesta hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012, a apărut la data de 19 ianuarie 2015, când în adresa acestuia a parvenit sesizarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 26-03-08/1/02.

La 20 ianuarie 2017, Procuratura UTA Găgăuzia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat motive similare din cererea de recurs declarată de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia la data de 10 ianuarie 2017.

La 30 ianuarie 2017, Ministerul Finanțelor al RM, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, deoarece instanța a aplicat și a interpretat eronat normele de drept material și nu a examinat pe deplin toate circumstanțele pricinii.

Afirmă că instanțele ierarhic inferioare greșit au ajuns la concluzia că acțiunea în partea anulării hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012 a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție.

În susținerea opiniei enunțate, indică că termenul limită de prezentare de către Adunarea Populară a Găgăuziei a răspunsului la cererea prealabilă a expirat la data de 20 martie 2015, astfel încât în temeiul art. 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, termenul de depunere a acțiunii a început să curgă din 21 martie 2015, iar acțiunea a fost depusă la 03 aprilie 2015, în termenul prevăzut de lege și anume în termen de 30 de zile din momentul expirării termenului prevăzut pentru soluționarea cererii prealabile.

Cu referire la prevederile art. 12 alin. (2) lit. d) din Legea privind statutul juridic special nr. 344 din 23 decembrie 1994, art. 6 alin. (5), art. 7 alin. (2) din Codul fiscal,

consideră că Adunarea Populară a Găgăuziei nu a fost în drept să adopte careva acte privind scutirea de la plata impozitelor de stat, în condițiile în care Codul fiscal nu stabilește posibilitatea autorităților administrației publice locale de a acorda asemenea facilitate.

Or, în lipsa unor reglementări în legislația Republicii Moldova, Adunarea Populară a Găgăuziei nu a avut competența de a adopta acte de scutire a unor agenți economici de la achitarea impozitelor.

În concluzie invocă că toate actele emise în temeiul Legii UTA Găgăuzia privind investițiile și activitatea investițională, inclusiv hotărârea Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012 și Acordul nr. 01 din 08 iunie 2012, sunt nule pe motiv că însuși Legea nominalizată în temeiul căreia au fost adoptate aceste acte, contravine Codului fiscal și este inaplicabilă.

La 10 mai 2017, SRL „Inter-Tabac” a depus referință prin care a invocat dezacordul cu recursurile declarate, considerându-le neîntemeiate și pasibile de a fi respinse cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia decizie instanței de apel din 24 noiembrie 2016 a fost expediată în adresa recurenților la data de 06 decembrie 2016, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 91, vol. II) și recepționată de către recurentul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova la data de 09 decembrie 2016 (f. d. 93, vol. II), totodată din materialele dosarului nu se atestă faptul recepționării copie deciziei de către recurenți Inspectoratul Fiscal de Stat pe Unitatea Teritorială Autonomă Găgăuzia și Procuratura Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 10 ianuarie 2017, respectiv la 20 ianuarie 2017 și la data de 30 ianuarie 2017, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile cererilor de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile, de a casa decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Adunării Populare a Găgăuziei, Inspectoratului Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia, SRL „Inter-Tabac”, intervenient accesoriu Comitetul Executiv al Găgăuziei, Procurorul UTA Găgăuzia în interesele Ministerului Finanțelor al RM a solicitat anularea hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012 privind acordul la oferirea regimului preferențial de impozitare al SRL „Inter-Tabac” și efectelor juridice din ziua adoptării acestuia, anularea acordului nr. 01 din 08 iunie 2012 privind acordarea regimului preferențial de impozitare SRL „Inter-Tabac” și efectelor juridice din ziua încheierii acestuia.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță, prin hotărârea sa a respins acțiunea ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție în partea anulării hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012 privind acordul la

oferirea regimului preferențial de impozitare al SRL „Inter-Tabac” și efectelor juridice din ziua adoptării acestuia, iar acțiunea în partea anularii acordului nr. 01 din 08 iunie 2012 privind acordarea regimului preferențial de impozitare SRL „Inter-Tabac” și efectelor juridice din ziua încheierii acestuia, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Judecând apelurile declarate de către Ministerul Finanțelor al RM, Procurorul UTA Găgăuzia și Inspectoratul Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia, instanța de apel găsește drept legală și întemeiată hotărârea primei instanțe, considerând necesar de a respinge cererile de apel.

Pentru a decide astfel, instanță de apel cu referire la prevederile art. 14 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, a conchis că Procurorul UTA Găgăuzia, s-a adresat tardiv în instanță de judecată cu privire la contestarea hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012, în acest sens reținând că Procurorul UTA Găgăuzia a depus cererea prealabilă la data de 19 februarie 2015, adică cu omiterea termenului de 30 zile din data comunicării actului, care a fost comunicat la data de 27 aprilie 2012 prin publicarea acestuia în Buletinul Oficial al Găgăuziei „Expres-Kanon” nr. 5 (118) la data de 27 aprilie 2012, concluzionând că cererea de chemare în judecată a fost depusă tardiv.

De asemenea, a invocat că Adunarea Populară a Găgăuziei nu a răspuns la cererea prealabilă a Procurorului UTA Găgăuzia, din care motiv se dovedește faptul că Adunarea Populară a Găgăuziei nu a repus în termen examinarea cererii prealabile, prin urmare a fost omis termenul de înaintare a acțiunii privind contestarea hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012, considerând corectă soluția primei instanțe cu privire la respingerea acțiunii ca fiind depusă tardiv în partea menționată.

Instanța de recurs constată, însă, că soluția în speța a fost dată de către instanțele ierarhic inferioare fără a fi elucidate pe deplin circumstanțele cauzei, fără a fi dată aprecierea cuvenită materialului probator anexat la dosar, în raport cu prevederile legale aplicabile speței.

În conformitate cu art. 240 alin. (3) CPC, instanță judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Iar dispozițiile art. 241 alin. (4)-(6) CPC, prevăd că în partea descriptivă se indică succint pretențiile reclamantului, obiecțiile pârâtului și explicațiile celorlalți participanți la proces. În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

În sensul normei enunțate este de înțeles că concluziile instanței expuse în partea motivată a hotărârii, trebuie să coincidă cu soluția instanței cuprinsă în dispozitivul hotărârii. Or, în caz contrar hotărârea este lovită de nulitate.

La caz, instanță de recurs reține că contrar dispozițiilor citate, soluția dată de prima instanță precum că Procurorul Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia a omis termenul de adresare cu acțiune, în partea anularii hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012 privind acordul la oferirea regimului preferențial de impozitare al Societății cu Răspundere Limitată „Inter-Tabac” și efectelor juridice din ziua adoptării acestuia, este una incorectă, soluția care de altfel a fost menținută de instanță de apel.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanță de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii

atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. Verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată și din specificul obiectului acțiunii în cauză, instanță de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanță de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, referindu-se în mod general la unele constatări reținute la adoptarea hotărârii de prima instanță, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

În situația dată, reieșind din specificul acțiunii, instanță de recurs consideră că la judecarea cauzei era necesară verificarea legalității hotărârii primei instanțe, cât și obiectului litigiului atât în baza argumentelor invocate de apelanți, cât și conform cadrului legal ce guvernează raportul juridic supus judecării.

În acest sens, se constată a fi nemotivată și lipsită de suport logic reținerea instanței de apel precum că pretenția Procurorului UTA Găgăuzia, în interesele Ministerului Finanțelor al RM cu privire la contestarea hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012, este depusă în instanță de judecată cu omiterea termenului.

Astfel, conform art. 14 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Conform art. 16 alin. (1) din Legea menționată, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanță de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Potrivit art. 17 alin. (1) lit. b) din Legea Contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri.

Totodată la caz au relevanță prevederile Legii cu privire la procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008 (în vigoare la acel moment), care nu au fost reținute de către instanță de apel.

Astfel, potrivit art. 19 alin. (1) din Legea cu privire la procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008 (în vigoare la acel moment), dacă în exercitarea atribuțiilor a depistat acte administrative ilegale cu caracter normativ sau individual, emise de un organ sau de o persoană cu funcție de răspundere, care încalcă drepturile și libertățile cetățeanului, procurorul este în drept să le conteste cu recurs. Iar potrivit alin. (2) Recursul va fi examinat de organul respectiv sau de persoana cu funcție de răspundere în termen de 10 zile de la data primirii lui, iar în cazul examinării de un organ colegial, la prima lui ședință. Rezultatele examinării recursului se comunică imediat în scris procurorului.

În interpretarea corectă a prevederilor legale enunțate este de înțeles că pentru contestarea actului administrativ, procurorul urmează să respecte procedura prealabilă, prin înaintarea cererii prealabile sub formă de recurs. Termenul de depunere a recursului nu este stabilit prin Legea cu privire la Procuratură astfel, în acest caz, sânt aplicabile prevederile art. 14 din Lege, termenul fiind de 30 de zile de la data când procurorul a luat cunoștință de actul administrativ, iar acțiunea în judecată se va înainta în același termen de 30 de zile de la data primirii răspunsului la recurs, iar dacă nu a fost primit răspuns, termenul va începe să curgă de la data expirării termenului de examinare a recursului stabilit de art. 19 din Legea cu privire la Procuratură.

Se observă că contrar celor reținute de instanță de apel, la data de 05 ianuarie 2015, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a expediat în adresa Procuraturii Generale a RM sesizarea cu nr. 26-03-08/1/02 în conformitate cu art. 262, art. 274 CPP cu privire la atragerea la răspundere penală a funcționarilor din cadrul Inspectoratului Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia care au semnat acordul nr. 01 din 08 iunie 2012 privind acordarea regimului preferențial de impozitare SRL „Inter-Tabac”.

În același timp, întru organizarea controlului în temeiul art. 274 CPP, la data de 17 ianuarie 2015 sesizarea cu nr. 26-03-08/1/02 a fost remisă Procurorului UTA Găgăuzia, care a fost recepționată de acesta la data de 19 ianuarie 2015.

Prin urmare, dreptul Procurorului UTA Găgăuzia de a înainta cererea prealabilă (recurs) cu privire la hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012 privind acordul la oferirea regimului preferențial de impozitare al SRL „Inter-Tabac”, a apărut la data comunicării actului respectiv, la 19 ianuarie 2015.

Iar, cererea prealabilă (recurs) a fost înaintată la data de 19 februarie 2015 în termen de 30 de zile de la data comunicării actului (f. d. 5, vol. I).

Sub acest aspect, nu pot fi luate în considerație invocările instanței de apel precum că Procurorul UTA Găgăuzia a făcut cunoștință cu hotărârea Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012 odată cu publicarea acestuia în Buletinul Oficial al Găgăuzei „Expres-Kanon” nr. 5 (118) la 27 aprilie 2012, or prin prisma prevederilor invocate termenul de înaintare a cererii prealabile începe să curgă de la data comunicării actului procurorului, care după cum a fost stabilit la caz a fost comunicat odată cu recepționarea sesizării 26-03-08/1/02 la data de 19 ianuarie 2015.

Așa fiind, față de considerentele expuse și în raport de dispozițiile citate se constată a fi lipsită de suport legal concluzia instanței de apel cu privire la respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind depusă tardiv, din motivul depunerii cererii prealabile cu omiterea termenului.

În circumstanțele relatate mai sus și ținând cont de faptul că instanța de apel nu s-a expus asupra fondului cauzei, și a respins acțiunea ca fiind depusă tardiv, instanța de recurs fiind în imposibilitate de a corecta respectiva eroare judiciară concluzionează asupra remiterii pricinii spre rejudecare în instanța de apel, pentru examinarea pricinii în fond și expunerii în privința legalității hotărârii nr. 396 din 13 aprilie 2012 privind acordul la oferirea regimului preferențial de impozitare al SRL „Inter-Tabac”, emisă de către Adunarea Populară a Găgăuziei prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Având în vedere cele menționate, concluzia privind respingerea acțiunii în partea anulării acordului nr. 01 din 08 iunie 2012 privind acordarea regimului preferențial de impozitare SRL „Inter-Tabac” și efectelor juridice din ziua încheierii acestuia, ca fiind neîntemeiată este prematură, deoarece acesta a fost emis în baza hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 396 din 13 aprilie 2012, asupra legalității căreia urmează să se expună instanța.

Față de cele ce preced, se impune admiterea recursurilor, casarea deciziei instanței de apel, pricina urmând a fi trimisă la instanță de apel în vederea rejudecării cauzei cu respectarea principiilor ce guvernează litigiul dat.

La rejudecarea pricinii instanță de apel urmează să țină cont de cele menționate mai sus, să creeze condiții obiective și egale părților pentru realizare și exercitare drepturilor sale procedurale și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

Dat fiind faptul că la Curtea de Apel Comrat numărul de judecători în exercițiu pentru formarea unui alt complet este insuficient, Colegiul consideră de a trimite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul.

În conformitate cu 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe Unitatea Teritorială Autonomă Găgăuzia, Procuratura Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia Curții de Apel Comrat din 24 noiembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Procurorului Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia în interesele Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova împotriva Adunării Populare a Găgăuziei, Inspectoratului Fiscal de Stat pe Unitatea Teritorială Autonomă Găgăuzia, Societatea cu Răspundere Limitată „Inter-Tabac”, intervenient accesoriu Comitetul Executiv al Găgăuziei cu privire la anularea actelor administrative, cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva